

Sygn. akt: I C 1497/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maciej Plaskacz

Protokolant sekretarz sądowy Karolina Komorowska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. L.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda W. L. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1497/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 czerwca 2016 r. skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L. powód W. L. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 9 stycznia 2004 r., I Nc 281/03, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 14 marca 2005 r. Powód powołał się na przedawnienie roszczenia w terminie dziesięcioletnim.

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2016 r. Sąd udzielił zabezpieczenia powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zajmując stanowisko, że roszczenia nie uległy przedawnieniu ze względu na przerwy jego biegu.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu zwyczajnym.

Sąd ustalił, co następuje:

Nakazem zapłaty wydanym dnia 9 stycznia 2004 r. w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 281/03 Sąd Rejonowy w Grudziądzu nakazał pozwanemu W. L., aby zapłacił powodowej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 6.519,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 grudnia 2003 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 1.345,40 zł. Dnia 14 marca 2005 r. nakaz zapłaty został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Egzekucja prowadzona na podstawie opisanego tytułu wykonawczego została zakończona dnia 29 września 2005 r., a od dłużnika nie wyegzekwowano żadnej kwoty.

Dowód:

Nakaz zapłaty z klauzulą wykonalności i adnotacją komornika sądowego – k. 9

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2005 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu nakazowi zapłaty także przeciwko małżonce dłużnika I. L. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową W. i I. L..

Na wniosek wierzyciela Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grudziądzu A. S. prowadziła egzekucję przeciwko pozwanemu i jego małżonce w sprawie Km 942/06. W sprawie tej wierzyciel wystąpił o prowadzenie egzekucji m.in.

z nieruchomości objętej księgą wieczystą oznaczoną wówczas KW (...). Postępowanie egzekucyjne zostało zakończone 16 stycznia 2009 r., a od dłużnika wyegzekwowano jedynie 334 zł.

Akta sprawy egzekucyjnej KM 942/06 zostały zniszczone po okresie ich przechowywania.

Dowody:

Nakaz zapłaty z klauzulą wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika i adnotacjami komornika sądowego – k. 30

Pismo wierzyciela z dnia 28 grudnia 2005 r. – k. 31

Pismo wierzyciela z dnia 4 maja 2006 r. – k. 33

Zawiadomienie o zajęciu nieruchomości – k. 34

Pismo komornika sądowego z dnia 25 sierpnia 2016 r. – k. 44

Wnioskiem z dnia 17 maja 2016 r. wierzyciel wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Krasnymstawie T. F. o wszczęcie egzekucji przeciwko W. L. na podstawie przedmiotowego nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Postępowanie egzekucyjne nie zostało dotychczas zakończone.

Dowód:

Wniosek egzekucyjny – k. 1 akt KM 1542/16

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny pozostawał między stronami generalnie bezsporny, z wyjątkiem prowadzenia przeciwko powodowi postępowania egzekucyjnego w latach 2006-2009. Fakt prowadzenia tego postępowania został ustalony na podstawie załączonego do odpowiedzi na pozew odpisu tytułu wykonawczego, na którym znajdowały się adnotacje o kwocie wyegzekwowanej w toku postępowania, oraz pism komornika i wierzyciela sporządzonych w trakcie postępowania. Ze względu na zniszczenie akt egzekucyjnych nie było możliwe zapoznanie się przez Sąd z oryginałami dokumentów, niemniej jednak wiarygodność lub autentyczność odpisów złożonych przez stronę pozwaną nie budziła wątpliwości Sądu oraz nie była kwestionowana przez powoda.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy,

a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Do zdarzeń, wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane, należy upływ terminu przedawnienia, gdyż powoduje zmianę charakteru zobowiązania na naturalne i pozbawia roszczenia cechy zaskarżalności, tj. możliwości dochodzenia z wykorzystaniem przymusu państwowego (art. 117 § 2 k.c.).

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jak wynika z art. 125 § 1 zdanie pierwsze k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. W myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.c., bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jak stanowi art. 124 § 1 k.c., po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie natomiast przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

Kwestionowany tytuł wykonawczy jest orzeczeniem sądu, a zatem objęte nim roszczenia podlegają dziesięcioletniemu przedawnieniu. Jego bieg rozpoczął się po raz pierwszy po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty, a następnie po nadaniu mu klauzuli wykonalności dnia 14 marca 2005 r. Przerwa biegu przedawnienia nastąpiła na skutek złożenia wniosku egzekucyjnego w 2005 r. (vide sygnatura akt pierwszej sprawy egzekucyjnej – KM 1044/05), przy czym od zakończenia postępowania dnia 29 września 2005 r. przedawnienie biegło na nowo. Kolejną przerwę biegu przedawnienia wywołało złożenie w 2006 r. przez wierzyciela drugiego wniosku egzekucyjnego po uzyskaniu przez niego klauzuli wykonalności również przeciwko małżonce dłużnika. Ponowne rozpoczęcie biegu przedawnienia należy wiązać z zakończeniem zainicjowanego wówczas postępowania egzekucyjnego dnia 16 stycznia 2009 r. Po raz ostatni przedawnienie zostało przerwane złożeniem dnia 17 maja 2016 r. wniosku o wszczęcie egzekucji – tym razem przeciwko samemu dłużnikowi. Z przedstawionego zestawienia dat wynika, że sporne roszczenia nie uległy przedawnieniu, a najdłuższy okres jego nieprzerwanego biegu wynosił siedem lat i cztery miesiące.

Z podanych względów powództwo nie okazało się zasadne i zostało oddalone, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku na podstawie art. 125 k.c. i art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Należy dodać, że przyczyną oddalenia powództwa co do kwoty 334 zł wyegzekwowanej w postępowaniu egzekucyjnym KM 942/06 było wygaśnięcie możliwości wykonania tytułu wykonawczego w tej części (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2010 r., II CSK 592/09, www.sn.pl, i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 stycznia 2014 r., VI ACa 688/13, www.orzeczenia.ms.gov.pl).

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. Strona pozwana wygrała proces w całości, ponosząc koszty procesu w kwocie 2.400 zł stanowiącej wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U. poz. 1804). Powód powinien zwrócić wymienione koszty zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.